

Sygn. akt IV U 1769/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Beata Kurowska
Protokolant:	st. sekr. sądowy Alina Dziarkowska

po rozpoznaniu w dniu 9 maja 2017 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy Z. O.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania Z. O.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 20 października 2016 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję i przyznaje wnioskodawcy Z. O. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2016 r. do dnia 30 września 2017 r.

/-/ SSO B. Kurowska

Sygn. akt: IV U 1769/16

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. decyzją z dnia 20 października 2016 r., znak: (...) odmówił Z. O. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy na skutek wniosku z dnia 11 sierpnia 2016 r.

Od powyższej decyzji ubezpieczony złożył odwołanie, wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do wnioskowanego świadczenia. W uzasadnieniu nie zgodził się z oceną swojego stanu zdrowia dokonaną przez organ rentowy i wniósł o powołanie biegłego lekarza neurochirurga na tę okoliczność. Wskazał, że już wcześniej pobierał rentę z ZUS, od 6 lat choruje na cukrzycę oraz od wielu lat zmaga się z dyskopatią i chorym kręgosłupem. W załączeniu do odwołania przedłożył między innymi dokumentację medyczną oraz informację o przebytej rehabilitacji leczniczej (k –3-10 akt sprawy).

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy wniósł o jego oddalenie. W uzasadnieniu swego stanowiska wywoził, że wprawdzie orzeczeniem lekarza orzecznika uznano ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy, okresowo do dnia 30 września 2017 r., to jednak na skutek zarzutu wadliwości, komisja lekarska organu rentowego orzekła, iż wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy. W konsekwencji świadczenie rentowe nie przysługuje, a odwołanie ubezpieczonego nie może zostać uwzględnione.

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

Wnioskodawca Z. O., urodzony dnia (...), zatrudniony ostatnio na stanowisku spawacza, w dniu 11 sierpnia 2016 r. złożył do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wniosek o rentę z tytułu niezdolności do pracy.

Po poddaniu się procedurze orzeczniczo-lekarskiej przed organem rentowym, lekarz orzecznik ZUS orzeczeniem z dnia 19 września 2016 r. uznał, że odwołujący jest częściowo niezdolny do pracy na okres 1 roku, to jest do dnia 30 września 2017 r.

Wobec zgłoszenia zarzutu wadliwości powyższego orzeczenia w trybie art. 14 ust. 2 d ustawy o emerytach i rentach z FUS, komisja lekarska orzeczeniem z dnia 3 października 2016 r., po przeprowadzeniu badania skarżącego (w tym opinii specjalistycznej lekarza konsultanta ZUS z zakresu neurologii), po stwierdzeniu: spondylozy L-S w okresie remisji objawów korzeniowych, cukrzycy insulinozależnej i nadciśnienia tętniczego oceniła, że Z. O. nie jest niezdolny do pracy. Biorąc powyższe za podstawę, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. w dniu 20 października 2016 r. wydał zaskarżoną decyzję.

W okresie ubezpieczenia od dnia 1 marca 2014 r. do 30 listopada 2014 r. wnioskodawca był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Wówczas to orzeczeniem lekarza orzecznika z dnia 13 czerwca 2014 r., po rozpoznaniu dyskopatii L-S z zespołem bólowym oraz cukrzycy typu 2 bez powikłań narządowych Z. O. został uznany za częściowo niezdolnego do pracy do listopada 2014 r.

Skarżący korzystał przede wszystkim z konsultacji lekarskiej lekarzy specjalistów z zakresu : interny, neurologii i medycyny rodzinnej. Był również hospitalizowany w Oddziale Chorób Wewnętrznych ZZOZ w D.. Odbył także rehabilitację leczniczą w ramach prewencji rentowej ZUS.

(dowód: plik akt orzeczniczo-lekarskich ZUS, dokumentacja medyczna - k – 6-10 akt sprawy.)

Okolicznością istotną dla rozstrzygnięcia sprawy była ocena stanu zdrowia odwołującego i ustalenie, czy jest osobą niezdolną do pracy.

Wymagało to wiadomości specjalnych. W celu wyjaśnienia stanu zdrowia wnioskodawcy i ustalenia podstawy faktycznej rozstrzygnięcia Sąd Okręgowy zgromadził dokumentację medyczną skarżącego i przeprowadził dowód z opinii biegłego lekarza sądowego z dziedziny neurologii i neurochirurgii – specjalisty z zakresu dolegliwości, które zgłaszał ubezpieczony oraz wskazanych w zaświadczeniach o jego stanie zdrowia.

Powołany biegły lekarz L. M. – specjalista neurochirurg i neurolog w opinii z dnia 14 grudnia 2016 r., po stwierdzeniu u skarżącego:

- 1) choroby zwyrodnieniowej kręgosłupa lędźwiowego z dyskopatią L5-S1 bez objawów neurologicznych,
- 2) cukrzycy,
- 3) nadciśnienia tętniczego,
- 4) zwyrodnienia stawu barkowego lewego

zaopiniował, że Z. O. jest częściowo niezdolny do pracy od 1 sierpnia 2016 r. do 30 września 2017 r.

W ocenie biegłego powodem orzeczenia niezdolności do pracy wnioskodawcy są zmiany zwyrodnieniowe kręgosłupa i stawów z ograniczeniem ich ruchomości oraz stwierdzona cukrzyca i nadciśnienie tętnicze.

(dowód: opinia biegłego neurochirurga, neurologa - k- 21-22 akt sprawy.)

Zastrzeżenia do opinii biegłego zgłosił pozwany, który powołując się na stanowisko Przewodniczącego Komisji Lekarskich ZUS wyrażone w załączeniu do pisma procesowego z dnia 30 grudnia 2016 r., wniósł o powołanie nowego zespołu lekarzy biegłych.

(stanowisko ZUS – k – 29-30 akt sprawy.)

Mając powyższe na względzie, Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii uzupełniającej orzekającego w sprawie biegłego neurochirurga i neurologa L. M.. Biegły ten po zapoznaniu się ze stanowiskiem organu rentowego, w opinii z dnia 25 stycznia 2017 r. podtrzymał swoją dotychczasową opinię wydaną w sprawie. Odnosząc się do zastrzeżeń ZUS biegły zwrócił uwagę, że o niezdolności do pracy skarżącego stanowi przewlekły ból związany z ewidentnymi zmianami radiologicznymi (uszkodzenie pierścienia włóknistego odcinka L4-L5 kręgosłupa, modelowanie przez wypuklinę zmiany zwyrodnieniowe korzeni). Podkreślił, że w stanie spoczynku może to nie wywoływać dolegliwości, jednakże przy wysiłku i zmianach pozycji – powoduje naciąganie i przykry stały ból. Powyższe dolegliwości wraz z cukrzycą i innymi schorzeniami, czynią wnioskodawcę niezdolnym do pracy zarobkowej.

(dowód: opinia uzupełniająca - k- 41 -42 akt sprawy.)

Pełnomocnik organu rentowego złożył ponowne zastrzeżenia do opinii biegłego i wniósł o powołanie nowego lekarza biegłego z zakresu neurologii.

(stanowisko ZUS – k -53 -54akt sprawy.)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz.U.2016.887, ze zm.), renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w okresach, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1 i 2, pkt 3 lit. b), pkt 4, 6, 7 i 9, ust. 2 pkt 1, 3-8 i 9 lit. a), pkt 10 lit. a), pkt 11-12, 13 lit. a), pkt 14 lit a) i pkt 15-17 oraz art. 7 pkt 1-4, 5 lit. a), pkt 6 i 12, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Przy czym, w myśl art. 12 ust. 1-3 ustawy, niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, to znaczy :

- całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2),
- częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

Decydujące znaczenie dla rozważenia zasadności złożonego odwołania miało ustalenie, czy Z. O. jest niezdolny do pracy. Zważywszy, że do rozstrzygnięcia powyższej kwestii potrzebna była wiedza specjalna, Sąd Okręgowy powołał lekarza biegłego z zakresu neurochirurgii i neurologii.

Powołany w sprawie biegły lekarz L. M. w opinii z dnia 14 grudnia 2016 r. orzekł, że odwołujący z punktu widzenia stwierdzonych schorzeń neurologicznych w postaci zmian zwyrodnieniowych kręgosłupa i stawów, z ograniczeniem ich ruchomości oraz posiadanej cukrzycy i nadciśnienia tętniczego, jest częściowo niezdolny do pracy, okresowo do dnia 30 września 2017 r. Biegły wydając opinię miał na uwadze wiek ubezpieczonego, wykształcenie, dotychczas wykonywaną pracę, wyniki jego badań przeprowadzonych w minionym okresie, dokumentację dotyczącą leczenia oraz stan zdrowia stwierdzony na podstawie badań dokonanych bezpośrednio przed wydaniem opinii.

Wobec zastrzeżeń organu rentowego do wymienionej opinii zgłoszonych w załączeniu do pisma procesowego z dnia 30 grudnia 2016 r., Sąd orzekający dopuścił dowód z opinii uzupełniającej tego biegłego, który powtórnie zaopiniował, że skarżący jest częściowo niezdolny do pracy.

Sąd uznał opinię biegłego lekarza specjalisty neurochirurga i neurologa (wraz z opinią uzupełniającą) za wiarygodny dowód w sprawie i w pełni podzielił ustalenia oraz wynikające z niej wnioski. Opinię ocenił, jako rzetelną, fachową i obiektywną. Została bowiem sporządzona przez lekarza o specjalizacji odpowiadającej schorzeniom zdiagnozowanym u wnioskodawczyni, posiadającego bogatą wiedzę medyczną oraz znaczne doświadczenie zawodowe. Opinia biegłego zawiera kompleksową i wyczerpującą ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy i uwzględnia wpływ wszystkich rozpoznanych u niego schorzeń na zdolność do pracy, jednocześnie zawiera przekonujące uzasadnienie w zakresie rozpoznanego schorzenia, oraz przyczyn, dla których wnioskodawca powinien być uznany za częściowo niezdolnego do pracy. Zdaniem Sądu, opinia biegłego w rozpoznawanej sprawie, została wydana na podstawie właściwych przesłanek (badań lekarskich, zaświadczeń o stanie zdrowia i przebytych leczeniach). Zaznaczyć w tym miejscu należy, że sposób motywowania oraz stopień stanowczości wniosków wyrażonych w opinii biegłych jest jednym z podstawowych kryteriów oceny dokonywanej przez sąd, niezależnie od kryteriów zgodności z zasadami wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego oraz podstaw teoretycznych opinii (tak: postanowienie SN z dnia 27.11.2000 r. I CKN 1170/98 OSNC 2001 nr 4 poz. 84). Niewątpliwie w niniejszej sprawie opinia biegłego specjalisty neurochirurga i neurologa jest stanowcza i zdecydowana.

W niniejszej sprawie organ rentowy ponownie wnosił zastrzeżenia do opinii biegłego, jednakże Sąd nie podzielił ich, a nadto zgromadzony materiał dowodowy nie wymagał przeprowadzenia dowodu z opinii nowego zespołu biegłych, i z tych powodów wnioski Zakładu oddalił.

Przy czym ostateczne znaczenie dla rozstrzygnięcia sporu miała opinia uzupełniająca biegłego z dnia 25 stycznia 2017 r. W uzasadnieniu wydanej opinii biegły odniósł się bowiem do zarzutów pozwanego argumentując, że o niezdolności do zarobkowania skarżącego stanowią dolegliwości związane z ewidentnymi zmianami radiologicznymi kręgosłupa, które przy zmianie pozycji i wysiłku fizycznym powodują u wnioskodawcy stały i przykry ból. Opinia ta została sformułowana po przeanalizowaniu dokumentacji medycznej skarżącego zgromadzonej w procesie i po zapoznaniu się z zastrzeżeniami ZUS, a wydane orzeczenie zostało należycie uzasadnione. Sąd dał w pełni wiarę zawartym w opinii wnioskowi, albowiem są one tożsame z treścią poprzednio wydanej opinii oraz łącznie obejmują ocenę stanu zdrowia wnioskodawcy w zakresie zdiagnozowanych u niego schorzeń kręgosłupa.

Zdaniem Sądu Okręgowego nie było więc przesłanek do dalszego prowadzenia postępowania, gdyż stan zdrowia odwołującego został dostatecznie wyjaśniony.

Jak słusznie stwierdził Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 lutego 2003 r., sygn. V CKN 1622/00, Sąd rozpatrujący sprawę nie jest obowiązany dopuszczać kolejnych dowodów z opinii biegłych tylko dlatego, że złożona opinia jest dla strony niekorzystna. Potrzeba powołania innego biegłego powinna wynikać z okoliczności sprawy, a nie z samego niezadowolenia strony z dotychczas złożonej opinii. W podobnym tonie Sąd Najwyższy wypowiedział się również w wyrokach z dnia 16 września 2009 r., sygn. I UK 102/09 oraz z dnia 15 lutego 1974 r., sygn. II CR 817/73, w których

wskazał, że Sąd rozpatrujący sprawę ma obowiązek dopuszczenia dowodu z opinii dalszych biegłych tylko wtedy, gdy zachodzi tego potrzeba, a więc wówczas, gdy opinia złożona już do sprawy zawiera istotne braki, względnie też nie wyjaśnia istotnych okoliczności. Sąd orzekający w sprawie nie jest zatem zobowiązany dążyć do takiego stanu, aby strony zgadzały się ze złożoną opinią. Wystarczy, że opinia jest przekonująca dla sądu, który ocenia, czy biegły wyjaśnił wątpliwości zgłoszone przez stronę (por. uzasadnienie wyroku Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 18 marca 2016 r., I ACa 1381/15).

W konsekwencji zatem zaskarżona decyzja podlegała zmianie, gdyż odwołujący spełnił wszystkie przesłanki konieczne do przyznania prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od dnia 1 sierpnia 2016 r. do 30 września 2017 r., określone przepisem art. 57 ust. 1 w związku z art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Mając powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy z mocy art. 477¹⁴ § 2 k.p.c., orzekł jak w wyroku.

/-/ SSO Beata Kurowska